

Publicerad 2016-09-17 21:15 av Anders Johan Borgström

efter ett fotografi

vita skuggor en gång till

fotot är litet, obetydligt nästan. Det har blivit förvarat så länge att det blivit som de det visar.
ett minne av sex barn, vita överexponerade skuggor.

kropparna rör sig precis i slutarens samtid.

fastnar som vajande lågor, där på det nu bleka pappret.

de är bilder av ett annat slag, kommer ur en urblekt tid.

bortanför sin dåtid och vårt moderna har de rört sig.

blivit som något annat.

svårt att säga vad precis, vita som antikens statyer avtecknar barnen sig mot den oklara bakgrunden.

kanske för att de rör sig så fastnar de mera kraftfullt, ett momentum fångat,

som en ovanlig fjäril.

idag finns få kvar som kan tyda rummet, minnas dansen.

dra sig till minnes vad det var som gjorde att flickan i vänstra överkantens ögon lyser så rart.

kvar ska man inte tro att de är, kanske har de alla lämnat jorden i bevingade limousiner nu.

vita skuggor en gång till, framför en gud.

om det nu finns en sådan, dansar de kanske åter.

en gång igen, åter unga.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anders Johan Borgström med Poeter.se id #37183 innehar upphovsrätten